

Hellen Rinell
621 Nakano Cho
Yashiro
HIMEJI CITY
Japan.

1925
Göteborg den 17 dec. 1956.

Käraste min lillasyster!

Här va de pengar! Oscar har fått tillbaka på skatt kr. 219:- och du har fått kr. 276:-. Det gör tillsammans kr. 495:-. Passar det? I lördags den 15 ringde Eric Strutz och frågade om jag hade fullmakt på posten. Jojomen har jag det. Jag har just undrat var Rinellarnas skattsedlar fanns. Då skickar jag dom till dej sa Strutzen, som var då vänlig sååå. I dag kom dom, men jag kan inte hämta ut dom än för postkontoret är packat med folk, i synnerhet så här på kvällarna. Och jag har ju inte så bråttom. I morron börjar jag jobba igen. Men så sbart jag kan placerar jag pengarna på din bankbok. S. sa att han skulle gå upp till Hedvig en dag. Och då frågade jag om han ville ha besvär och ta med sej en blomma från er. Jo det gjorde han gärna. Och jag har i dag skickat honom 10:- kr. Jag tycker det är lite besvärligt med Elisabets blommor. Vi föraktar blomsterförmedlingen, för vi har varit illa ute där. Ludde fick en ljus idé. På hennes förslag har jag köpt en fin konfektlåda för 10:75, som jag ska skicka Elisabeth i morron. Och vi kan inte ta nån hänsyn till ev. opposition!!! Jag tror att hon blir lika glad för det här.

Så var det vasen! Det slog slint. Den fanns inte kvar och ingen likadan. Men jag har beställt en. Den kan troligen inte sändas förr än i slutet av januari eller kanske i mitten av februari. Jag blev så lessen, men jag kunde inte flytta över min kärlek på något annat dom hade. Dom här sakerna är så individuella, så att det finns inte två som är precis lika. Så nu får Hella lugna ner sej och vänta på detta. Vassego!

Stina Johansson har skrivit igen och bett att jag skulle ta Året Runt för hela 1957, för det var någon annan som ville vara med om sista halvåret. Så då så.

När jag kom hem troligen måndagen den 10 låg här ett litet "patetet" /känner du igen uttrycket?/ från Japan. Jag la undan det för jag visste ju inte hur det skulle behandlas. Men så onsdagen 12 kom ditt brev av den 4 ds, nr 31, och det klargjorde ju allt som var dunkelt. En sån förtjusande plånbok! Jag känner mej som grovarbetare när jag får tag i nåt sånt, som liksom ska användas dagligen. Men tack ska ni ha. Jag är bara rädd att ni som är så fattiga köper för dyrt. När jag kom hem från kontoret den 12 var jag så hemskt trött. Och nästa dag låg jag till halv 12. Men på middan gick jag upp till Karin Ahlbom med hennes gåva. Hon blev nog väldigt glad och sa att Annie skulle säkert skriva till Hella och tacka. Men vet du, så dålig har jag inte sett Karin. Hen verkade så trött och nästan lite slö. Jag har inte talat med hägon från 2:s sedan, men jag tyckte att det verkade som någon förändring. Det får du väl i så fall veta när Annie skriver. Eller om jag talat med dom. Först var jag hos Ruth. Du ska tro att hon var glad för ditt brev! Nej de var så sant! Det hade hon fått förra gången jag var där. Nu var jag uppe med blommor från Elisabeth Gustafsson till Ruth. Men hon var inte heller så bra. Hon hade tänkt få komma hem till Birgit under julen. Doktorn hade inte nekat men tyckte att det var kanske bäst att hon var kvar på Vasa. Hon har fått så dåligt blod, men hon visste inte h u r dåligt det var. Dom kunde inte få något blod i armen utan måste ta sänkan ur en åder ovanpå ena handen. Hon var nog lite lessen också fast hon inget sa. Ja, det är inte lätt. Så var jag inne hos Emma Andersson. Hon ropade högt när jag kom i dörren! Där kommer bestämt Ester Colldén! Jojomen. Ida var hos henne och så pastor Göttestam, Saron's pastor. Han hade nog hämtat Ida, för hon är ju nästan blind. Ja, så där blir det kanske för en lite var om man skulle få en del år på nacken. Skröplig och ensam. Emma blir så hjärtans glad om man tittar in till henne. Jag tror att hon fyller 90 år i början på nästa år. I lördags var jag på posten med Per-Gunnars /han heter så/ mansföttknappar. Men jag vände för där var packat med folk. I dag har jag skickat dom. Skickade dom sem rek. för säkerhets skull. Nej, jag har ingen trycksak om min brosch. Ifall det fanns en sådan med, så låg den nog kvar i asken, som Maggie fick.

Jo då, den ensamme kaffeburken, det var allt min. Vassego!

I dag har jag fått 200:- kr. från Exp, för eran räkning. Jag skulle väl sagt att ditt brev av den 8 ds kom den 14 och det var i lördags fm, den 15, som jag for in till Artium och Emisslyckades! Så jag handlade fortast möjligt eftersom jag var ledig. Det hade nog inte hjälpt om brevet kommit några dar tidigare heller efter vad jag kunde förstå. Dom packar och skickar och man försäkrar försändelsen för kr. 4:- pr 100:- Jag tänkte inte på att du var så bekant med Ljungbergs, därför har jag väl inte talat om att Hulda är död. - Eric S. sa också att han hade upskjtit sin resa till Kongo t. v. troligen på grund av missionens ekonomiska svårigheter. Annars skulle dom rest i februari. Men han sa att i denna månad har det kommit omkring 10.000:- om dan.

Han sa också att dom hade äverskridit budgeten med ett avsevärt belopp. Dom hade ju höjt lönerna något. Men det värsta är att man måste dra in på en del då det gäller versamheten på M-fältet. Men, sa han, dom tycks ha förståelse för våra svårigheter. Det är klart menade han att det blir ett underskott vid årsskiftet, men han trodde nog inte att det skulle bli så fruktansvärt. Ja, dom har det inte lätt, dom heller. - Så ha vi haft kyrkans eller rättare församlingens 60-årsjubileum. Anders och Hilma Thurén och Elis Inge har varit här. Och det har faktiskt varit trevligt. Samtidigt återinvigde vi orgeln, som nu reparerats för lika mycket som den kostade ny eller bortåt 7.000:- kronor. Denne Anders Thurén är en fantastisk gubbe. I morron fyller han 76 år och han var vital som förr och säkert bättre predikare än tidigare. Han talade väldigt bra och ehligt mitt förmenande mycket bättre än Elis Inge, som denne nu heter. Men annars var det roligt med honom också. Wamberg ringde mej i onsdags em. just då jag kommit hem vid halvfyratiden och ville att jag skulle tala in något på band om skulle dras under högtiden. Det skulle för min del gälla hednamissionen. Och det skulle helst sja samma kväll. Jag tackade nej och sa att han skulle be David. D. hade så mycket annat sa W. Lasta då av en del

... och jag har i dag skrivit honom en lång brevväsk...
... för att jag tror att han blir lika glad för det här.
... det var det värsta! Det såg så fint. Det känns inte kvar och ingen i minnen. Men jag har bestämt en. Den kan trojken inte sådana för en i slutet av januari eller kanske i mitten av februari. Jag blev så lossen, men jag kunde inte flytta över min kärlek på något annat som hade. Dom här sakerna är så individuella, så att det finns inte två som är precis lika. Så nu får Hella lugna ner sig och vänta på detta. Varsågod!
... för det var någon annan som ville vara med om att ta halvåret. Så då sa jag att jag kom hem från trojken måndagen den 10 jag har ett litet "patet" / känner du igen uttrycket? / från jagam. Jag la ut den för jag visste ju inte hur det skulle behandlas. Men så onsdagen 12 kom ditt brev av den 4 de, m. 21, och det kändes ju att jag som var dunkelt. En så förtjusande glädde! Jag känner mej som grovare och jag får tag i ett sant, som liksom ska användas dagligen. Men tack ska ni ha. Jag är bara rädd att ni som är så fattiga köper för dyrt. När jag kom hem från kyrkan den 12 var jag så hemskt trött. Och nästa dag låg jag till halv 12. Men på middag tror jag upp till Karin Åhlén med hennes gåva. Hon blev nog väldigt glad och sa att jag skulle skriva till Hella och tacka. Men vet du, så dålig har jag inte varit länge. Men verkade så trött och nästan inte så. Jag har inte talar med någon från 12:00 sedan, men jag tyckte att det verkade som någon förändring. Det får du väl i så fall veta när Annie skriver. Eller om jag talar med dom. Först var jag som höll. Du ska tro att hon var glad för ditt brev! Det var så sant! Det hade hon fått föra någon jag var här. Men var jag uppe med blommar från Elisabet Guterzon till Ruth. Men hon var inte heller så bra. Hon hade tänkt på komma hem till Birgit under julen. Doktor hade inte något som tyckte att det var kanske bäst att hon var över på Vasa. Hon har fått så väldigt blod, men hon visste inte hur det låg. Det var. Det kunde inte få något blod i armen utan måste ta sänkan ur en åder över en banden. Hon var nog lite hes och också fast hon inget sa. Ja, det är inte lätt. Så var jag inne hos Emma Andersson. Hon ropade högt när jag kom i dörren: Där kommer doktor! Där Goldend! Jojomen. Ida var hos henne och så pastor Guterzon, Sanna pastor. Men hade nog hämtat Ida. För hon är ju nästan blind. Ja, så där blir det kanske för en lite var om man skulle få en del av de nacken. Ströplig och ensam. Emma blir så glatt

därrav på någon annan och be David ta detta. Han kan allting utantill. Och jag behöver mycket tid för att få sagt något väsentligt på några minuter. Det blev så. På lördagskvällen drogs allt detta i mötet. David, Lydia Schenlund, Hermansson, Ruben Nilsson, Gerhard, Gunnar Rosemar, GK. med ledare, Nic Karlsson och kanske nå mer. Kören hade sjungit in en liten del - början - av kantaten som sjöngs vid kyrkans invigning. Det var enligt David B. ungefär en sjundedel av det hela. Känner du pastor Tore Pettersson i Kvissleby, tidigare i Mölndal, Söderköping och Boxholm däremellan tror jag. Han opererades nyligen för kräfta. Han öppnade och sydde ihop igen. 44 år är han och dom har 2 eller 3 barn om jag inte minns fel. Nils Lindén som för inte så länge sen flyttade från Åmål skall mista sin ene njure för tbc. Han är ju en ung man. Jag känner honom inte mer än att jag sett honom på något distriktsmöte. Tänk, så folk har det! - Nu ska jag gå ner till posten med detta brev. Dom tömmer sista gången kl. 22. Kanske det gör en dag. - Lördag fm. far jag till Borås, Ebba & Ludde måndag fm. Det är sskolfest på söndag. De tusende hälsningar och en riktigt bra jul ska ni väl få tycker

Du ska gå